

00:00:00,440 --> 00:00:19,300 [Speaker 0]

Eigenlijk past mijn geest helemaal niet in een lichaam met beperkingen. Ik ben ondernemend, ik ben actief, ik ben sociaal. Ik wil gewoon plezier maken, dingen doen en zijn waar de dingen gebeuren. En ik wil zoveel meer dan mijn lichaam eigenlijk kan.

00:00:19,300 --> 00:01:00,900 [Speaker 0]

Mijn naam is Mirjam, ik ben 53 jaar en ik heb cerebrale parese. Dat is een hersenbeschadiging en dat komt waarschijnlijk door het gevolg van zuurstoftekort bij mijn geboorte. En dat zorgt er bij mij voor dat ik spasmen heb in mijn rechterarm en rechterbeen. En daarom gebruik ik nu sinds mijn 35e mijn rolstoel een stuk meer. En eigenlijk sinds mijn veertigste ga ik steeds verder achteruit. Nou, in eerste instantie leek alles wel in orde, maar al snel kreeg ik ook problemen met eten en met slikken. En toen werd in het ziekenhuis duidelijk dat ik dus cerebrale parese heb.

00:01:00,960 --> 00:01:09,840 [Speaker 0]

Ik ga er veel op uit. Ja, ik heb een rolstoel, bus, rolstoel, scootmobiel, rollator en een driewiel fiets. Dus ik ben erg mobiel.

00:01:11,320 --> 00:01:43,720 [Speaker 0]

Alleen helaas, ik word er wel mee geconfronteerd hoe ontoegankelijk Nederland nog steeds is. Ja, te hoge pinautomaten, kassa's, geen liften, reisassistentie in het openbaar vervoer of die niet komt opdagen. Als ik in een restaurant zit, dan ben ik gewend om zo min mogelijk te drinken omdat er vaak geen toegankelijk toilet is. En festivals op een modderveld zijn ook niet bepaald fijn met een rolstoel.

00:01:43,720 --> 00:02:06,720 [Speaker 0]

Ja, ik vind dat er in de samenleving te weinig rekening gehouden wordt met toegankelijkheid voor mensen met een beperking. Ik heb niet altijd zin om alles van tevoren uit te moeten zoeken. Ik wil ook gewoon spontane dingen kunnen doen. En dat is toch voor iemand met een beperking heel lastig omdat je het altijd moet plannen en altijd moet kijken. Wat zijn de voorzieningen?

00:02:06,720 --> 00:03:04,720 [Speaker 0]

Nou, ik ben geen grijze muis. Ik ben een hele zelfbewuste vrouw en ik heb een sterke persoonlijkheid. Van kleins af aan gebruikte ik voor lange afstanden mijn rolstoel eigenlijk om energie te besparen en andere kinderen om daar mee te kunnen spelen. En ik deed altijd gewoon mee met anderen. Ik fietste op twee wielen en op mijn zestiende ging ik met de brommer naar school. En toen vanaf mijn vijfendertigste weer mijn rolstoel moest gaan gebruiken, vond ik dat wel in het begin echt wel lastig. Omdat ik merkte dat mensen altijd eerst mijn rolstoel zagen en daarna eigenlijk pas mij als persoon en wie ik ben. Maar goed, gelukkig zijn de tijden nu wel veranderd. Ja, natuurlijk baal ik soms echt van mijn beperking, maar ik vind mezelf niet zielig. Er zijn dingen die ik niet kan en dat, dat accepteer ik. Want ook niet elk lopend persoon die kan een marathon rennen of...

00:03:04,720 --> 00:04:19,380 [Speaker 0]

Nou, ik sta.... of beter gezegd ik zit achter een inclusieve samenleving. Ik laat me niet beperken door mijn beperking en ik vind dat meer mensen dat met een handicap zouden moeten doen. Wij zouden eens op het Malieveld moeten gaan staan en ons hard maken voor mensen met een lichamelijke beperking. Ik bedoel, laten we niet in een hoekje gaan zitten en laten we duidelijk maken dat wij er ook toe doen. Pas wanneer de rest van de samenleving zich bewust wordt van hun gedrag dan gaat er verandering komen omdat mensen vaak zich er helemaal niet bewust van zijn. Nou, mijn motto van jongs af aan is dat ook altijd geweest. Om te overwinnen moet je in overwinning geloven. Eigenlijk past mijn geest helemaal niet in een lichaam met beperkingen. Ik ben ondernemend, ik ben actief, ik ben sociaal. Ik wil gewoon plezier maken, dingen doen en zijn waar de dingen gebeuren. En ik wil zoveel meer dan mijn lichaam eigenlijk kan.